

Salonky

Podnikatel roku

Libor Burian

EY
Podnikatel roku
Krajského územního kraje 2023
Libor Burian
MATHY a.s.

FOTBAL V BŘEZNU

PAN LÍZÁTKO

VÁS ZVE NA NÁSLEDUJÍCÍ 2 ÚTKÁNÍ

9. 3. 2024
15:00

30./31. 3. 2024*
15:00/18:00*
*Termín bude upřesněn

FCHK.CZ

Editorial

EY Podnikatel roku 2023

HYNEK ŠNAJDAR / redaktor

Zápal pro inovace, moderní technologie, důraz na udržitelnost a rozvoj zelené firmy jsou společně s jeho houževnatostí důvodem, proč se stal letošním nositelem titulu EY Podnikatel roku 2023 Královéhradeckého kraje. Libor Burian, generální ředitel společnosti MATRIX se sídlem v Třebosově u Rychnova nad Kněžnou, nám poskytl rozhovor pro březnové vydání magazínu Salonky a je i ozdobou titulní strany oblíbeného hradecského periodika. Právě dlouhodobá udržitelnost podnikání ve vztahu k životnímu prostředí je zásadní cestou této společnosti, kterou Burian prosazuje. „V mezích našich možností jsme maximálně investovali do zelené politiky. Například do fotovoltaiky na venkovních plochách a především na střechách. Dobrým příkladem je hotelový resort Studánka, který je součástí naší společnosti. Dnes je to zelený hotel čerpající energii z fotovoltaik.“ Součástí magazínu je však i další zajímavé čtení, takže se máte opět na co těšit. ■

LIBOR BURIAN / str. 4 ▶ 8

PATRIK MÜLLER

str. 10 ▶ 11

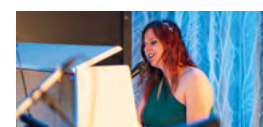
LUCIE HUČKOVÁ

str. 14 ▶ 15

DAVID DRÁBEK

str. 20 ▶ 21

KRISTÝNA GILLAROVÁ

str. 22 ▶ 28

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: Malšovická 821/1 Hradec Králové 9, 500 09, www.salonkyhk.cz, Redakce: Tomáš Kulháněk, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyhk.cz, Michal Bogán, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, Obchod, inzerce: Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, Grafika: Michal Krieglér, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 8 000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Archiv společnosti EY Česká republika.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN,
VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Dřevo je materiálem budoucnosti

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV SPOLEČNOSTI MATRIX

Úspěšná společnost MATRIX se může pyšnit dalším velkým triumfem. Její generální ředitel Ing. Libor Burian se totiž letos stal historicky pátým vítězem prestižní soutěže EY Podnikatel roku 2023 Královéhradeckého kraje. Tento výrazný propagátor dřeva jako klíčové obnovitelné suroviny státu a budoucnosti, který se do podnikání pustil na konci roku 1991 a na přelomu milénia začal výrazně investovat do výzkumu a vývoje, vítězství v této náročné soutěži, jak uvedl, neočekával. „Vnímám to jako obrovské štěstí. Spolu s nadšením však ocenění beru i jako velký závazek,” řekl po slavnostním vyhlášení výsledků soutěže.

Jeho přístup k tradicím, zároveň zápal pro inovace, moderní technologie a důraz na udržitelnost a rozvoj zelené firmy MATRIX jsou společně s jeho houževnatostí důvodem, proč se stal letošním nositelem titulu EY Podnikatel roku. Jasným důkazem udržitelného – zeleného – směřování firmy je nepochybně úvěrová smlouva vázaná právě na udržitelnost uzavřená mezi společností MATRIX a Komerční bankou, kterou nedávno signovali Ing. Libor Burian a za bankovní ústav Ing. David Formánek.

Podpisem smlouvy se Komerční banka zavázala financovat provozní potřeby celé skupiny MATRIX. Tato společnost se naopak zavázala, že jako společensky odpovědná bude činit kroky, které povedou k dlouhodobé udržitelnosti podnikání ve vztahu k životnímu prostředí a svým zaměstnancům. Tato smlouva o tak zvaném udržitelném, tedy také zeleném financování je novinkou v České republice. Komerční banka se rozhodla, že v případě plnění závazků ze smlouvy jako bonus pro společnost MATRIX sníží úrokovou sazbu. Předmětem

smluvního ujednání MATRIXu je dlouhodobé snižování uhlíkové stopy, nastavení dekarbonizační strategie a zlepšování podmínek pro zaměstnance na základě získávání jejich zpětné vazby.

Nejen zelená cesta společnosti MATRIX je předmětem rozhovoru s jejím generálním ředitelem a nositelem titulu EY Podnikatel roku 2023 Královéhradeckého kraje Liborem Burianem.

Jak byste z pohledu generálního ředitele zhodnotil minulý rok společnosti MATRIX?

Nejen loňský rok, ale i celé minulé období holding MATRIX aktivně procházel všemi etapami, jako byla covidová pandemie či doba, která poté následovala. Všechny pracovní kolektivy byly stále aktivní, zejména v oblastech vědy a výzkumu. Uvědomovali jsme si svou společenskou i ekologickou odpovědnost, akceptovali jsme pravidla evropského Green Dealu a v mezích našich možností jsme maximálně investovali do zelené politiky. Na mysl mám například fotovoltaiku na venkovních plochách a především na střeších. Takovým dobrým příkladem je hotelový resort Studánka, který je součástí společnosti MATRIX. Dnes je to zelený hotel čerpající energii z fotovoltaike instalovaných na nepohledových částech střech.

Je právě zelená cesta tím směrem, kterým se chce MATRIX ubírat i do budoucna?

Ano. Naše divize WOOD, Autocentrum a Windows jsou napojeny na systémy alternativních energetických zdrojů a nyní čekáme na vládní rozhodnutí související se sdílenou energií. To by nám v rámci holdingu velmi pomohlo integrovat energetické aktivity jedním směrem.

Kladete důraz také na eMobilitu?

Toto směřování považuji za velmi důležité. V každém středisku naší společnosti máme k dispozici dobíjecí stanice pro naše především administrativní zaměstnance, kteří používají vozidla na elektrický pohon. V tomto ohledu se soustředíme i na elektrické vysokozdvizné vozíky, v jejichž obměně či případném doplnění chceme pokračovat. Výsledkem těchto snah je zelený energetický certifikát zelené firmy. Komerční banka nás jako první firmu v obchodní sféře certifikovala s tím, že jsme dosáhli

SALONEK

Hynek Šnajdar

Nová éra Velkého náměstí?

Hlavní náměstí by mělo určitě být výkladní skříní každého malého i velkého města. Ne vždy tomu tak je. Na mnoha místech republiky jsou si toho vědomi, proto se snaží zásadní rekonstrukcí tento veřejný prostor změnit k lepšímu. Dobré úmysly však často narážejí na architektonická, stavební, archeologická a další úskalí, která původní odhodlání brzdí také podle toho, jak se střídají volební období a politické garnitury na jednotlivých radnicích.

Pokud si vzpomínám na rekonstrukce náměstí, kterých jsem byl v posledních letech svědkem, všechna se setkávala s všemožnými výhradami, ať už šlo o kácení původních starých stromů, použití materiálů, množství

laviček, či nové zeleně. Mám na mysli zásadní přestavby náměstí například v Hronově či České Skalici. Vždy docházelo k názorovým střetům mezi odbornou a laickou veřejností v pohledu na to, jak by měl centrální prostor města vypadat. Některé kritické hlasy, zejména těch, kteří se byli ochotni s odborníky či architekty sejít, byly konstruktivnější. Horší to bylo v případě většiny, kterou proces od studie přes projekt až po samotnou realizaci nezajímal, a kritický hlas zazněl, když bylo zrekonstruované náměstí slavnostně otevřeno.

Již řadu let se hovoří o tom, že je na čase, aby už konečně došlo k celkové rekonstrukci Velkého náměstí v Hradci Králové, jež je součástí historického centra města. V lednu letošního roku se v tomto ohledu ledy konečně pohnuly a byla nastíněna vize, která by měla dát náměstí novou podobu.

Dlouhodobým a velkým problémem tohoto místa je, že se z něj v průběhu let stalo poněkud nezajímavé parkoviště. Přitom v kompaktním centru města by mělo být parkování řešeno primárně cestou podzemních garáží či parkovacích domů v blízkosti centra, odkud by řidiči mohli na náměstí, kde už nelze dále navyšovat kapacitu parkovacích míst, pohodlně dojet pěšky. A těch věcí je samozřejmě mnohem více.

Doufáme tedy, že se v souvislosti s Velkým náměstím vše dá do pohybu tím správným, citlivým a dobrým směrem, aby tento reprezentativní prostor byl v budoucnu chloubou města, kde se něco zajímavého děje, kam lidé chodí po svých a rádi tam tráví svůj čas. Uvidíme, třeba tomu tak jednou bude. ■

NA VĚTVI

Oslavte narozeniny v parku

Salonek vám pronajmeme zdarma! Dort, cukrovinky a veškeré občerstvení jsme schopni zařídit dle vašich představ.

Otevřeno každý den od 9 do 19 hodin. www.parknavetvi.cz

info@parknavetvi.cz

602 385 881

nejlepšího hodnocení průběhu uhlíkové stopy je posledních čtyřech letech s klesající zátěží proti jednotce výkonu, na což jsme velmi pyšní. Protože i nadále chceme jít touto cestou, cítíme spoluodpovědnost za prostředí, v němž žijeme, i za budoucnost, kterou tvoříme pro naše děti.

Mohl byste se v této oblasti pochlubit nějakou důležitou novinkou?

V minulém období jsme se soustředili na vývoj produktů s vyšší přidanou hodnotou. Ve spolupráci s Mendelovou univerzitou a Vysokým učením technickým Brno byl vyvinut zelený, celodřevěný ekologický dům chráněný patentem a průmyslovým vzorem. Připravujeme ho pro výrobu a věříme, že celý objekt bez formaldehydů, lepidel a jakýchkoli chemikálií, který se objeví na trhu, ničím nezatíží životní prostředí a bude velmi zájmat naše potenciální zákazníky.

Kudy vede vaše rozvojová obchodní cesta?

V tuto chvíli si uvědomujeme, že po výrazném růstu cen energií a vysoké inflaci došlo k utlumení trhu nejen České republiky, ale i celé Evropské unie. Na trhu sice cítíme určitou depresi, ale i proti ní bojujeme nejen zvýšeným výkonem našich vývojových či technických skupin. Samozřejmě se rovněž intenzivně prezentujeme ve světě online, v němž své obchody nasazujeme do úrovně e-shopů, jež umíme využívat rychle, efektivně, přesně podle představ našeho zákazníka, a to z pohodlí jeho domova. V tomto směru jsme se například poučili při prodeji vozů značky Tesla, kdy si zákazník na tři kliknutí koupí auto v hodnotě pěti milionů korun. V tomto smyslu chceme budovat své e-shopy i do budoucna, abychom vyhověli rozmanitým přáním našich zákazníků. Jsme rádi, že máme v rámci Dřevocentra CZ již 17 obchodních míst v České republice a připravujeme se na otevření osmáctého. Touto cestou půjdeme i nadále, protože ji pokládáme za efektivní a umožňuje nám kontaktovat koncového zákazníka našeho výrobku. Nestojí mezi námi žádná obchodní bariéra, která by výrobek koncovému zákazníkovi zdražovala.

Vede k úspěchu a je důležitá také odpovědnost ve vztahu k zaměstnancům?

Určitě velmi vnímáme a bedlivě vyhodnocujeme připomínky našich zaměstnanců ve smyslu vytvoření určitého pracovního komfortu ve společnosti MATRIX. Proto se stále snažíme jim zlepšo-

vat a zefektivňovat pracovní prostředí. Samozřejmě je pro nás neméně důležité poskytovat jim pestrou škálu rozmanitých benefitů. Byli bychom rádi, aby se zaměstnanci u nás cítili dobře, práci, kterou zde pozitivně vykonávají, prováděli v příjemné, dobře lidsky nastavené firmě a pokládali ji za svou, což považují za podstatné.

Odpovědnost k zaměstnancům je tedy zásadní, a co odpovědnost k venkovnímu prostředí?

Uvědomujeme si, že čím více jako firma rosteme, tím více ovlivňujeme venkovní prostředí a máme větší zodpovědnost. Chceme, abychom v tomto směru byli dobrou, ekologicky akceptovatelnou firmou, kterou bude okolí takto vnímat. Proto jsme aktivní i v nekomerční sféře. Jsme členy mezirezortní vládní komise zaměřené na dřevo jako surovinu. Práce v této komisi nám umožňuje doporučovat a ovlivňovat využití dřeva v českém stavebnictví, kde se v současné době staví 16 procent domů ze dřeva, což je bohužel velice nízký podíl. Na západ od nás v Německu je to více než 40 procent a ve Finsku dokonce až 60 procent.

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Jste známý propagátor dřeva jako klíčové obnovitelné suroviny státu a velkým zastáncem většího využívání dřeva jako stavebního materiálu. Firma Matrix se zabývá mimo jiné vývojem vlastních dřevěných ekologických domů Matrix House a úspěšně expandovala i na zahraniční trhy. Je dřevo materiálem budoucnosti?

Jsem o tom přesvědčen. Dřevo je jedna z mála surovin, navíc obnovitelných, kterou naše země disponuje. Proto pracujeme ve prospěch dřeva jako konstrukčního prvku. V rámci Green Dealu, což je Zelená dohoda pro Evropu, je důležité uchování uhlíku uvnitř dřeva, to znamená jeho nespalování. Používání dřeva v nábytkářském průmyslu nebo při výrobě dřevostaveb je přesně to, co žádají dnešní trendy. Doporučujeme vládě, aby jejími podporami byl zvýšen podíl výstavby dřevostaveb, abychom se od nynějška 16 procent přiblížili ke 40 procentům jako v Německu. Doporučujeme také, aby vláda ve státem financovaných stavbách, jako jsou například školy a další objekty, prostřednictvím svých pobídek tyto stavby podpořila ze státních či městských rozpočtů a podíl státu na těchto stavbách byl minimálně 20 procent. Ve prospěch dřeva jako stavebního prvku rovněž spolupracujeme s docentem Petrem Kuklíkem, pedagogickým a vědeckým pracovníkem vývojového pracoviště ČVUT Praha; snažíme se podpořit přejímání evropských norem pro dřevostavby ve smyslu požární akceptace jejich využití a stavění výškových objektů.

Donedávna byla Česká republika omezena dřevostavbami do výšky 12 metrů.

Je to proto, že v minulosti v zemi zvítězilo betonář-

ské a ocelářské lobby a na dřevo jako konstrukční prvek byly uvaleny zbytečně přísné normy. Proto nyní přejímáme normy obvyklé v Německu, Rakousku či Skandinávii, které nám umožní, abychom stavěli výškové budovy ze dřeva, v tuto chvíli na úrovni 22 metrů, což je pětipatrová budova. Velkým přínosem, který pokládáme pro celý dřevařský průmysl a trh v republice za zásadní, je vytvoření samostatné dřevařské sekce pod Hospodářskou komorou České republiky. Zde dojde k integraci všech požadavků a potřeb českého dřevařského trhu ve smyslu zajištění kvalitního marketingu a popularizace dřeva jako stavebního prvku. K tomu bychom chtěli být dobrým partnerem pro komunikaci se státní správou. To by mohlo umožnit rychlejší implementaci dřeva do staveb a jeho využití na českém trhu. ■

VAŘÍME S FARMOU NA STUDÁNCE

Je dietní, je zdravá, je chutná. Zvěřina je navíc od dob minulých dnes k dostání celoročně ve výborné kvalitě, a tak zpestřit si jídelníček jedním z nejčistších mas už není žádný problém. Zvěřina nebyla a nikdy nebude obyčejné maso, takže máte-li možnost si ji v kuchyni vyzkoušet, stojí za to si k tomuto prvotřídnímu masu najít cestu. Otevřete si dveře k novým gastronomickým dobrodružstvím. Ukážeme vám, jak si můžete připravit několik specialit ze zvěřiny, kterou na trh dodává Farma Třebešov, jež zpracovává zvěřinu z Orlických hor a okolí.

JELENÍ PAŠTIKA

Opláchnuté maso vložte do tlakového hrnce s najemno nakrájenou cibulí, česnekem, směsí koření na zvěřinu, 50 g másla a 150 ml vody. V uzavřeném hrnci vařte 45 minut. Po dovaření hrnce otevřete, šťávu z masa vyvařte tak, aby po vychladnutí pouze vázala kostky masa k sobě.

INGREDIENCE

500 g jeleního masa
nakrájeného na kostky,

150 g cibule,

3 stroužky česneku,

zarovnaná lžičce zvěřinového koření,

50 g + 150 g másla,

3 vejce,

1 menší zelená paprika,

1 menší rajče,

olej,

sůl a pepř

Vychladlé maso spolu s oloupanými a vyjadřincovanými rajčaty, paprikou a vařenými vejci namelte. Vymixujte se zbylým máslem a podle chuti osolte a opepřete.

Pokud chcete jemnější chuť či je pěna hodně tuhá, přidejte trochu smetany nebo šlehačky a znovu promixujte. Směs dejte do sáčku na zdobení, naneste na plátky chleba a ozdobte bylinkami. ●

www.farmatrebesov.cz / www.hotelstudanka.cz

Podívejte se, jak recept připravili známý mistr kuchař a legenda české gastronomie Jaroslav Sapík a další vyhlášený šéfkuchař Jan Pýcha při své návštěvě v Hotelu Studánka u Rychnova nad Kněžnou.

Ministrovat při mši papeži Františkovi byl zážitek!

Je mu teprve deset let, ale za svůj krátký věk procestoval řadu zemí Evropy. Patrik Müller z Roudnice nedaleko Hradce Králové je totiž ministrant, který už má něco za sebou. V této pozici stál u oltáře poprvé, když mu byly přesně 4 roky, 4 měsíce a 28 dnů. Bylo to 26. listopadu roku 2017 při slavnosti Ježíše Krista Krále v kostele Panny Marie v Hradci Králové.

HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV TOMÁŠE MÜLLERA, AGENTURA DOBRÝ DEN

Od té doby ministroval na dalších 124 místech doma i v zahraničí, což je rekord, který byl nedávno po mši sloužené v pelhřimovském kostele sv. Bartoloměje, při níž Patrik rovněž ministroval, zapsán do České databanky rekordů tamní Agentury Dobrý den. „Měl jsem z toho velkou radost, rozzářené oči a bylo to super. V ruce jsem držel certifikát a řekl jsem si: Mám ho! Ten dobrý pocit mám dodnes,“ řekl Patrik, jehož na cestu ministranta přivedl tatínek Tomáš, který je zdravotník a často v této profesi asistuje při bohoslužbách.

„Když byl Patrik malíčkový, chodili jsme spolu na dětské mše. Tehdy jsem se ho zeptal, jestli by chtěl být ministrantem, a on souhlasil. Pak šel poprvé k oltáři, kluci si ho vzali mezi sebe a začal s nimi ministrovat. Já jsem vyrůstal v tradiční křesťanské rodině a jako dítě jsem taky ministroval. Proto jsem k tomu Patrika přivedl, aby to také zkusil,“ uvedl otec. A co všechno se musel malý ministrant naučit, aby se mohl vydat na tuto cestu? „Musel jsem se naučit zvonit, pracovat s konvičkami a odnášet kalich. A taky všechno, co musí ministrant dělat při bohoslužbě. Tehdy na začátku to bylo docela těžké, dnes už ale všechno umím,“ sdělil Patrik, který je už v tomto směru zkušeným pomocníkem kněžích při bohoslužbách.

Za necelých šest let jako ministrant sloužil v místě narození Ježíše v Betlémě, ve všech čtyřech papežských bazilikách v Římě, nad hrobem Jana Lucemburského v katedrále Notre-Dame v Lucemburku, v katedrále sv. Patrika v irském Armathu, v německém

kém městečku Rammstein, Bruselu, Ženevě a v Jeruzalémě ho nechali nést křížek v hlavním průvodu o Květné neděli před Velikonocemi. Třešnickou na dortu nepochybně bylo, když loni získal akredi-

taci na mši s papežem Františkem v Budapešti, kde byl jediným zahraničním ministrantem.

„Ministrovat při mši papeži Františkovi bylo skvělé, stál jsem od něj jen pár kroků. To byl pro mě velký zážitek, na který nikdy nezapomenu. Nejvíce se mi líbilo v bazilice Svatého Petra ve Vatikánu. Ten kostel je krásný a největší na světě. Mám fotografii, na které jsem s papežskou gardou,“ vrátil se do nedávné minulosti Patrik, který samozřejmě ministruje i v Čechách a na Moravě, například na většině významných poutních míst, jako jsou Velehrad, Stará Boleslav, Tetín, Hostýn, Svatá Hora nebo Čáň. A loni také při slavnosti mši v katedrále sv. Víta na Pražském hradě při příležitosti vystavení korunovačních klenotů.

Podle tatínka Tomáše na větší akce, jichž se Patrik účastní, je potřeba akreditace a vše se domlouvá dva měsíce dopředu. „Když se naskytne možnost ministrovat v kostele, o který nám opravdu jde, zkusím se spojit s místním farním úřadem a formou mailu do žádosti napíši, že jsme poutníci z České republiky a můj syn Patrik už několik let ministruje. Do přílohy přidám nějakou fotografii a pak čekáme na odpověď. Ocenění v Pelhřimově má kladnou odezvu mezi kněžími, kteří ho dávají za vzor ostatním ministrantům. Je to reklama na ministrování,“ poznamenal Tomáš Müller.

V zahraničí se postupuje tak, že v konkrétním místě, kde se má konat mše, přijdou do kostela, staví se v sakristii a otec nabídne Patrikovu službu. „Buď to dopadne, nebo ne, každopádně za zeptání člověk nic nedá. Až na čtyři výjimky se to vždy povedlo.“ Program mše je v celém světě stejný. Ministranti se před ní scházejí, aby si ujasnili, co budou dělat. Při větších akcích postupy podle schopností přítomných ministrantů určuje ceremoniář. „Patrik má naučené postupy, dívá se na ruce kněze a přesně ví, co bude následovat. Pokud jde v cizině o komunikaci, částečně se s ostatními ministranty a kněžími domluví anglicky,“ vysvětlil tatínek.

V současné době Patrik chodí do čtvrté třídy Církevní základní školy v Hradci Králové, věří v Boha a k životu v jeho rodině neodmyslitelně patří modlitba. „Modlíme se před jídlem, někdy večer a pravidelně při svátcích, jako jsou Velikonoce nebo Vánoce,“ nechal se slyšet Patrik, jenž má z ministrování jen dobré pocity. O tom, že by se v budoucnu vydal na kněžskou cestu, neuvažoval,

protože je na to ještě příliš malý. „Na to je opravdu hodně brzy, musí to v sobě najít a je to pro život velmi zásadní rozhodnutí. Rozhodne tomu nebudu bránit, ale tlačit ho do toho určitě nebudu. Starší syn o teologické cestě přemýšlel. S panem biskupem měli rozhovor a on mu doporučil, aby si tento krok dobře promyslel. Během roku si to rozmyslel a na tuto cestu se nevydal. Díky tomu jsem už dvojnásobným dědečkem a Patrik je v deseti letech strýc,“ usmívá se Tomáš.

V letošním roce, pokud to situace dovolí, by měl Patrik v doprovodu svého tatínka vyrazit na mše do kostelů pobaltských republik Lotyšska, Estonska, Litvy a na jeden den také do finských Helsinek. „Spojili bychom to s návštěvami památek, jak to obvykle děláme,“ přiblížil Tomáš Müller, který prozradil, že si doma vedou deník, kam jsou zaznamenávány mše, jichž se Patrik jako ministrant zúčastnil. Je tam datum, místo, komu je kostel zasvěcen, zda jde o Českou republiku, nebo zahraničí a při jaké příležitosti se bohoslužba konala. Patrik však svůj volný čas netráví jen v kostele při bohoslužbách, ale má i jiné zájmy. „Poslouchám rockovou muziku, baví mě kapely jako Rammstein, Pražský výběr, Beatles. Hraji také na bicí, mám dvojce, jedny jsou elektrické. Zatím ale neplánuji založit kapelu.“ ■

Odcvičeno za 20 minut. EMS trénink nabízí řadu benefitů

Už jste někdy slyšeli o EMS technologii? Jedná se o celotělový trénink pomocí elektro-myo-stimulace, při němž je možno dosáhnout efektivních změn v krátkém časovém intervalu. Studio Elitfit v Hradci Králové na Velkém náměstí kousek od Bílé věže nabízí prvotřídní servis, kvalifikované trenéry a soukromí v průběhu lekce.

Už žádné výmluvy na nedostatek času! Krásné a zdravé tělo si můžete vybudovat prakticky během chvilky. K získání dobré kondice stačí na EMS chodit jednou týdně. Mimo vzhledu se EMS pyšní spoustou zdravotních benefitů. Mezi ty hlavní patří úleva od bolesti zad, posílení středu těla, redukce hmotnosti a odstranění svalových dysbalancí.

Studio Elitfit na Velkém náměstí v Hradci Králové provozuje cvičení pomocí této technologie již pátým rokem. O úspěšnosti této technologie svědčí i spokojení klienti hradeckého studia. Pokud nemáte dostatek času, ale rádi byste udělali něco pro své zdraví, možná je tato unikátní fitness metoda vhodná právě pro vás. Stačí vykročit ze své komfortní zóny, odcvičeno budete mít bleskovou rychlostí a odejdete doslova nabití energií.

Co je EMS trénink?

EMS je druh tréninku, při kterém efektivním způsobem procvičíte kompletně celé tělo za pouhých 20 minut. K získání kondičky stačí zamakat jednou týdně. Metoda EMS je založená na slabých elektrických impulsích, které jsou vysílány do svalů. Technologie donutí svaly ke stahu, a to mnohonásobně více, než dokážeme klasickým zvedáním činek. Ačkoliv se může zdát, že se jedná o novinku, opak je pravdou. Metoda je známá už mnoho let. Dříve byla využívána spíše pro rehabilitační účely, nově se však objevuje v oblasti fitness a její oblíbenost raketově roste.

Pro koho je trénink vhodný? Zvládnou ho, když vůbec necvičím?

Pro kohokoliv, kdo chce. Neexistuje člověk, kterému by trenéři studia Elitfit nedokázali ušit trénink na míru. Zvládne ho každý. „V posledních letech jsem přibral hodně kilo a z klasického fitness jsem měl strach, proto jsem si vybral Elitfit. Mám tady trenéra, který se mi věnuje a opravuje mě. Elitfit mi pomohl zhubnout 20 kilo, což je to, o co jsem nejvíce stál. Kromě toho jsem se rozhodl cvičit a nyní jsem sportovně aktivní,“ říká klient Marek Liška.

Největší výhody EMS cvičení v Elitfitu:

- **Úspora času** – 20 minut EMS = 180 minut v posilovně
- **Tónování těla** – zhubnutí, nárůst svalové hmoty, zmírnění projevů celulitidy
- **Individuální přístup** – trénink je vhodný pro každého. Naši klientelu tvoří z 90 % lidé ve středním věku, kteří nikdy nesportovali. Dokážeme se však věnovat i vrcholovým sportovcům, lidem se zdravotními omezeními, a dokonce i seniorům.
- **Zlepšení držení těla** – elektrody zabudované v tréninkové vestě stimulují i hluboko umístěné svaly kolem páteře.
- **Úleva od bolesti zad** – aktivujeme HSSP (hloubkový stabilizační systém páteře) a CORE (střed těla). Na EMS je skvělé, že slouží jako 2 v 1 – posílení, ale zároveň uvolnění a léčba elektroimpulsy. Osm z deseti klientů potvrzuje zlepšení nebo úplnou úlevu od nespecifických bolestí zad.
- **Nezatěžuje klouby, šlachy ani vazy** – cvičíte pouze s vlastní vahou.
- **Zmírňuje a odstraňuje svalové dysbalace** – už žádná křivá záda.
- **Pohodlí a komfort** – oblečení, ručník a boty nechte doma. Samozřejmostí jsou i dvě plně vybavené koupelny a káva po tréninku.
- **Komplexní přístup** – vaše životy nás zajímají, rádi vám se vším pomůžeme. Výjimkou není ani naše nová služba Elitfood, která vám pomůže se zdravým stravováním.
- **Zkušení trenéři** – stále se vzděláváme, abychom vám předávali nejnovější informace a rady.

CO NA EMS ŘÍKAJÍ NAŠI KLIENTI?

Stanislav Coufal: „Vzhledem k mým dlouhodobým problémům se zády jsem se nemohl jen tak vrhnout na jakékoli cvičení, proto jsem se rozhodl pro EMS trénink v Elitfitu. Úleva od bolesti se dostavila hodně rychle, prakticky po čtyřech trénincích byly znát první výsledky. Investice do zdravého těla se vyplatí vždy, se službami Elitfitu jsem spokojený.“

Martina Bělková: „Do Elitfitu chodím již třetím rokem a jsem nadmíru spokojená. Podařilo se mi ujit kus velké cesty a výrazně zhubnout, vyhovuje mi časový rozsah cvičení a samotná technologie EMS. Skvělou přídanou hodnotou pro mě jsou i trenéři, kteří se mi věnují individuálně.“

Hana Vávrová: „Jsem ráda, že jsem s vámi do toho šla. Myslím, že jsem si nemohla pro své rozhodnutí něco změnit“ vybrat líp.“

Jak probíhá EMS trénink v Elitfitu?

- 1) První krok je nejtěžší, ale je jen o vašem rozhodnutí – objednejte se. Výhodou je, že v tom nemusíte být sami, dorazit můžete se svým kolegou, kamarádkou, tetou, maminkou nebo zkrátka s kýmkoliv! Časově vám vyjdeme vstříc, můžete si vybrat kterýkoliv z volných termínů. Výhodou studia je, že máme otevřeno od brzkých ranních hodin (od 6:30) až do pozdního večera, do 20:45.
- 2) Dorazte na EMS trénink do našeho privátního studia. Dostanete od nás čisté oblečení, ručník i nápoj. Cvičební tašky i boty protentokrát klidně nechte doma.
- 3) Svěřte se nám, čeho chcete cvičením dosáhnout – profesionální trenér s vámi probere, jaké jsou vaše cíle a očekávání. Ať už je to váhový úbytek, formování určitých partií, či odstranění bolestí zad, vždy je vám cvičení připraveno na míru a přizpůsobeno vašim fyzickým i zdravotním možnostem.
- 4) Oblékněte speciální vestu a jde se na věc! Speciální vesta se napojí na přístroj EMS a následuje první trénink, při kterém se seznámíte s tím, jak vaše tělo reaguje na impulsy, a vzájemně zjistíme vaše možnosti. Ničeho se nebojte, začínáme pozvolna.
- 5) Dopřejte si relax po zasloužené dřině. Nechte si poradit vhodný doplněk po vašem tréninku, pro doplnění potřebných bílkovin. Trenér vám s radostí namíchá osvěžující nápoj.

Sdělte trenérovi, co vám při cvičení vyhovuje a co byste případně rádi změnili. Dejte si sprchu a zamluvte si další EMS trénink. ■

Na co ještě čekáte? Rezervujte si svůj termín!
info@elitfit.cz | 734 156 050 | www.elitfit.cz

Přilákat do regionu producenty a zástupce filmového průmyslu

Nejen Hradec Králové, ale také celý Královéhradecký kraj je regionem plným atraktivních lokalit, které už v minulosti přilákaly české i zahraniční filmaře. Působení filmové produkce zároveň zajišťuje přímý ekonomický přínos do této destinace. Proto zde na základě podnětu Královéhradeckého kraje vznikla regionální filmová kancelář – Hradec Králové Region Film Office – a její činností pověřila Královéhradeckou krajskou centrálu cestovního ruchu. O jejích aktivitách, záměrech a cílech v rozhovoru pro Salonky hovořila zástupkyně kanceláře Lucie Hučíková.

🗣️ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV HKRFO

Kdy a kde vznikla myšlenka založit regionální filmovou kancelář – Hradec Králové Region Film Office?

Ta myšlenka zrála už dlouho. V Česku totiž delší čas existuje pár regionálních filmových kanceláří a tady u nás chyběla. Začátkem loňského prosince tak zahájila svou oficiální činnost kancelář Hradec Králové Region Film Office. Spolupracuje s Czech Film Commission, tedy Českou filmovou komisí, která je oddělením Státního fondu kinematografie. Ta propaguje Česko jako atraktivní filmovou destinaci a slouží hlavně zahraničním filmařům. Czech Film Commission zároveň regionální kanceláře zaštiťuje, pomáhá s propagací a marketingem regionu jako filmové lokace, poskytuje podporu při komunikaci s filmaři. Pokud přijde nějaká poptávka filmařů, kteří hledají motivy v českých regionech, zoresílá ji právě do regionálních kanceláří.

Co je jejím hlavním cílem?

Kancelář má funkci kontaktního místa, poskytuje informační servis audiovizuálním společnostem zabývajícím se produkcí filmů, seriálů i reklamních či hudebních spotů a podporuje propagaci Královéhradeckého kraje jako atraktivní filmové destinace. Hlavním cílem je přilákat producenty a zástupce filmového průmyslu do našeho regionu, protože jeho potenciál je velký. Máme tady spoustu rozmanitých objektů vhodných pro natáčení. Možností je zde hodně, ale filmaři o nich mnohdy nevědí, a to bychom chtěli změnit. Byli bychom samozřejmě rádi, aby tyto aktivity měly pro Královéhradecký kraj i ekonomický přínos. Filmaři tady mohou zanechat poměrně dost peněz, což byl příklad seriálu Smysl pro tumor, který se natáčel v Hradci Králové. Náš kraj si však nevybírá jen české filmaře, ale též zahraniční. Zavítalo k nám například hollywoodské studio Disney, které natáčelo seriál

A Small Light, či studio NBCUniversal s třetí řadou seriálu Hanna. Kromě přímého ekonomického přínosu je zde také možnost zviditelnění určitých turistických destinací či konkrétních měst v regionu.

Jaké konkrétní aktivity vyvíjíte?

Máme vlastní web www.filmhk.cz, které se snažíme naplňovat „film friendly“ lokacemi, kterých tam už dnes máme zhruba padesát. Jsou to místa, která by mohla být pro filmaře zajímavá. Proto jsme oslovili zástupce těchto lokací, kteří jsou nakloněni případnému filmovému natáčení, jsou ochotni s filmaři komunikovat a dohodnout se na spolupráci. Plánujeme přes náš web a sociální sítě open výzvu pro ty, kteří by chtěli být „film friendly“ lokací, aby se na nás obrátili a my je mohli nabízet filmařům. Filmaři, hlavně lokační skauti a manažeři, se na nás mohou obrátit s poptávkou nějakého místa nebo objektu pro své filmové natáčení. Hledáme lokace, které by byly otevřené případnému natáčení, ať už jsou to kostel, tělocvična, statek, továrna a podobně. V tomto ohledu spolupracujeme s destinačními společnostmi, které znají konkrétní místa a mohou nabídnout to, co filmaři hledají. Spolupracujeme také s kanceláří pro kongresovou turistiku Hradec Králové Region Convention Bureau, která rovněž funguje pod krajskou centrálu a prezentuje Královéhradecký kraj jako atraktivní místo pro kongresové a incentívni aktivity.

Královéhradecký kraj je nepochybně atraktivní lokalitou. Může být pro filmaře přitažlivá a vyhledávaná?

Pro mnoho producentů to může být poměrně neznámá lokalita, ale my se snažíme, aby se o ní prostřednictvím naší kanceláře dozvěděli více, získali informace o nabídce služeb a míst, které u nás najdou. Potenciál tady je. Tomu by měl napomoci dotační titul na podporu audiovizuální tvorby vyhlášený v minulém roce v celkové výši šest milionů korun s tím, že kraj chce do regionu nalákat filmaře k natáčení. Ti pak museli předložit konkrétní projekt, návrh scénáře a na kterých lokacích chtějí natáčet. Nyní probíhá hodnocení dotačního programu. Koncem března, až projde všemi schvalovacími procesy, bychom měli vědět, které projekty budou podpořeny a co se bude v regionu natáčet.

Které aktuální filmové snímky či seriály se natáčely v Hradci Králové a na ostatních místech regionu?

Loni na podzim se v Hradci Králové pod taktovkou režiséra Tomáše Dianišky točila filmová komedie Lítá v tom. Jako první ji 5. prosince viděli nejen

zástupci města, ale také míst, kde se v Hradci natáčel. Ve filmu lze vidět hvězdárnu, planetárium, akvárium, náplavku či knihovnu. Rovněž hodně sledovaný osmidílný seriál Smysl pro tumor se v roce 2022 natáčel ve městě, a to z velké části na pracovištích Fakultní nemocnice Hradec Králové. Koncem května bude mít předpremiéru film Viktora Tauše Američanka, který vznikl také na hradeckém letišti. V regionu, konkrétně v Novém Městě nad Metují a Josefově, se loni v prosinci točila šestidílná moderně stylizovaná minisérie Dcery národa, což je dobový příběh inspirovaný osudem Zdeňky Havlíčkové, dcery slavného Karla Havlíčka Borovského. Filmaři vyrazili i do Orlických hor, kde v Deštném, Říčkách a Rokytnici vznikl rodinný film Útěk. Všechny tyto filmové počiny v našem kraji nás těší a věřím, že jich bude přibývat.

Jakým způsobem bude zajišťován servis audiovizuálním tvůrcům?

Budeme se je snažit nasměrovat na správné a kompetentní lidi, kteří jim budou v mnoha ohledech a směrech k dispozici. Proto chceme vytvořit širokou databázi kontaktů s rozmanitými subjekty, které mohou vyjít vstříc požadavkům filmařů. Jsem ráda, že mohu spolupracovat s mnoha subjekty a lidmi. Je to celé o kontaktech a propojení lidí.

Co si od regionální filmové kanceláře slibujete?

Hlavně to, že se tady bude více filmovat, do regionu to přinese více finančních prostředků a bude ho také propagovat.

Bude do budoucna region opravdovým „film friendly“ krajem, jak si přeje Martin Soukup, ředitel Královéhradecké krajské centrály cestovního ruchu, která regionální filmovou kancelář založila?

Je to samozřejmě i moje přání. „Film friendly“ může přinést už zmíněný nejen přímý ekonomický přínos nebo nepřímo podporu malých a středních podniků i drobných živnostníků, ale také ukázat ty nejhezčí a nejzajímavější lokace regionu, zvednout o něm povědomí. Filmové produkce navíc podporují místní zaměstnanost na úrovni kvalifikovaných, mzdově náročných pracovních míst a audiovizuální průmysl podporuje kulturní dění v oblasti. Pokud k nám přijdou filmoví producenti a uvidí, že jsme dostatečně vstřícní, komunikativní, nakloněni spolupráci s nabídkou toho, co potřebují a že jim otvíráme dveře do našeho regionu, jsem přesvědčena, že budou spokojeni a budou k nám jezdit rádi. ■

Expozice Cesty města a její multimediální nadstavba

Expozice Muzea východních Čech v Hradci Králové (MVČ) Cesty města nabízí pestré možnosti využití volného času pro širokou veřejnost. Po představení prvních dvou témat expozice – K městu českých královen a K pevnosti – v únorovém vydání Salonek se seznámíme s multimediálními prvky v nejrozsáhlejší části K Salonu republiky, jejíž autorkou je Pavla Koritenská.

☛ ZDEŇKA KULHAVÁ,
FOTO: ZDEŇKA KULHAVÁ, MIROSLAV BENEŠ

Historie města zde plynule navazuje na minulé vzpomínané pevnostního období a návštěvník vstupem do expozice vkráčí do epochy bourání pevnosti na konci 19. století a sleduje přerod Hradce Králové v nové moderní město. Dějová linka vede na hranici poloviny století dvacátého. Tato tematická část expozice se rozkládá ve dvou sálech druhého patra budovy a představuje tak nejrozsáhlejší celek.

První sál se vyznačuje architektonickou střídavostí a čistotou, kdy se návštěvníci ocitnou mezi kulisami staveb navržených architektky Janem Kotěrou a Josefem Gočárem. Právě uvnitř repliky jednoho z Kotěrových kiosků zdobících ústí Pražského mostu mohou návštěvníci zalistovat prostřednictvím dotykových obrazovek ve více než stu fotografiích ze Sbírký MVČ dokumentujících významné události, které se ve městě odehrály v 1. polovině 20. století.

Stejně tak mohou shlédnout z repliky části již zmiňovaného mostu na vodní hladinu a prohlédnout si sérii snímků spjatých s plovárnami a trávením volného času obyvatel Hradce Králové v letním období. Nepřehlédnutelnou součástí expozice je v této části 2D a 3D projekce územního, správního a architektonického vývoje města, již mohou návštěvníci sledovat z repliky tak zvaného Gočárova schodiště. Tato projekce zachycuje proměnu města

od roku 1850 do současnosti a její přidanou hodnotou jsou 3D modely vybraných staveb města, které vznikly právě pro potřeby expozice.

Druhý sál vzbuzuje při prohlídce zcela odlišné dojmy. Návštěvník se ocitá v kulisách náměstí, které ho vtáhnou do atmosféry života v Hradci Králové v období první republiky (1918–1938), kdy prostřednictvím autentických obchodů, kavárny, proměňujícího se denního a nočního režimu osvětlení, ruchů města a také biografu může okusit, jak se lidé ve městě před 100 lety cítili. Právě biograf představuje z hlediska multimediální nadstavby expozice ohromný potenciál. Každý návštěvník zde má možnost vybrat si a spustit dokumentární filmy zachycující zajímavé okamžiky v životě obyvatel města. Navíc umožňuje proměnu promítaných snímků, aby měli návštěvníci důvod se vrátit.

Se stejnou myšlenkou autoři do expozice zakomponovali velmi zajímavou a atraktivně vyhlížející projekční plochu, kdy jsou na sklo výlohy koloniálu promítány snímky z 20. až 40. let 20. století, které MVČ poskytla za účelem prezentace veřejnosti. Smyslem snímků je prezentovat Hradečany na dobových momentkách, na jejichž pozadí se objevují dominanty města nebo charakteristická místa, která pozná při procházce městem snad každý. V nejbližší době bude tento interaktivní multimediální prvek rozšířen o novou mapu s příběhem (Story Map) dokumentující působení živnostníků v oblasti módy v Hradci Králové právě v období

první republiky. Jde o přehled obchodů a jejich sortimentu doplněný o dochované fotografie a reklamu z oblasti pánské a dámské konfekce, módních salónů, kožešnictví, kloboučnictví, obuvi a služeb, jako jsou prádelny a mandlovný.

Abyste byla prohlídka expozice Cesty města přístupná i zahraničním návštěvníkům, připravili pracovníci MVČ prohlídkovou trasu vedenou audioprůvodcem v českém, anglickém, německém a polském jazyce. Pokud návštěvníci audioprůvodce využijí, dozvědí se informace, které se na výstavní textové panely nevešly, výklad mohou poslouchat se sluchátky nebo bez nich. Kdo preferuje čtený text, může si vypnout zvuk a informace si číst. Zároveň jsou součástí jednotlivých zastavení fotografie významných sbírkových předmětů umístěných v expozici nebo těch, které téma dokonale vystihují a do expozice se nevešly. ■

INZERCE

jsme
FITNESS
FOOD
MENU

SESTAVTE SI SVÉ
MENU NA MÍRU

WWW.JSMEFFMENU.CZ

„Již 11 let připravujeme moderní a komplexní způsob zdravého stravování.“

Výzva pro hradecké žáky a studenty. V naší soutěži můžete vyhrát PlayStation 5

Hradec Králové – moje město. Tak zní název jedinečné soutěže pro žáky druhého stupně hradeckých základních škol a studenty škol středních, kterou Salonky vyhlásily na konci ledna. Do soutěže se už nyní přihlásilo několik škol se stovkami účastníků. Hlásí se také přímo jednotliví žáci. Šanci zabojovat o hlavní cenu, kterou jsou herní konzole PlayStation 5, mají ale stále úplně všichni hradečtí žáci a studenti. Odevzdat svůj projekt mohou i bez předěšlého přihlášení do 30. dubna.

••• TOMÁŠ KULHÁNEK

Do inspirativní soutěže s názvem „Hradec Králové – moje město“ se mohou zapojit všichni hradečtí žáci druhého stupně základních škol a studenty středních škol. „Zajímá nás, jak na naše město pohlíží nejmladší generace, a hledáme ty, kteří se nestydí o svůj pohled podělit. Právě studenti jsou totiž budoucností nás všech i celého Hradce Králové. Věříme, že každé dílo bude originální a bude odrážet autentický pohled studentů na naše město,“ říká vydavatel Salonků Miloslav Bartoň. Záštitu nad unikátní hradeckou soutěží převzala primátorka města Pavlína Springerová.

Odměnu získá každý, kdo svůj projekt odevzdá

Do soutěže se mohou hradečtí studenti zapojit hned několika způsoby – sepsáním eseje na téma „Co pro mě znamená Hradec Králové“, vytvořením poutavého fotografického seriálu z našeho města nebo natočením krátkého videa zachycujícího život v Hradci tak, jak ho studenti vnímají. Délka esejí nesmí překročit 1 000 slov. Fotografické seriály by měly obsahovat 5 až 10 fotografií a videa musí být v rozsahu 3–5 minut.

Během prvního měsíce se do soutěže přihlásilo hned několik hradeckých škol, které reprezentují stovky účastníků soutěže. „Děkujeme školám za vřelý přijetí soutěže a její rozšíření mezi studenty. Budeme rádi, když se do souboje o PlayStation 5 zapojí co nejvíce hradeckých studentů a naše po-

rota bude mít co nejtěžší práci,“ říká Miloslav Bartoň. Právě herní konzole PlayStation 5 jsou hlavní cenou, o kterou studenti mohou prostřednictvím svých kreativních výstupů zabojovat. Výherce vybere odborná porota složená z představitelů města, zástupců škol, místních umělců a zástupců Salonků. Výherci se následně také objeví na titulní straně červnového magazínu Salonky. Na parádní odměnu se však může těšit úplně každý, kdo sebere odvahu a do soutěže se zapojí. Všichni žáci a studenti, kteří včas odevzdají svůj projekt, automaticky získají volný vstup do lanového centra v korunách stromů v parku Na Větvi.

Čas na odevzdání je až do konce dubna

Klíčovým datem pro všechny studenty je 30. duben 2024. „Kromě zástupců škol nám už nyní píše i mnoho jednotlivých studentů. Zajímavostí je, že většina z nich jeví zájem o kategorie fotoseriálu či videa. Každý student se nicméně může zúčastnit ve všech třech kategoriích a tím zvýšit svou šanci na výhru. Doporučil bych proto všem, aby se nebáli ani napsání eseje, neboť PlayStation 5 získá vítěz každé ze tří kategorií. Účastníci musí svůj projekt zaslat na adresu redakce@salonkyhk.cz nejpozději 30. dubna. Pokud chtějí mít o průběhu soutěže vždy ty nejčerstvější informace i samotné školy, mohou svou školu jednoduše přihlásit na stejném e-mailu už nyní,“ vysvětluje šéfredaktor Salonků Tomáš Kulháněk. Kompletní pravidla soutěže najdou zástupci škol i jednotliví studenti pod QR kódem na vedlejší stránce. ■

Salonky

Zapoj se do soutěže „Hradec Králové - moje město“

Vyber si kategorii:

Esej

Video

Foto seriál

PARTNEŘI SOUTĚŽE:

Působení v Hradci bylo mou nejúspěšnější érou

V hradeckém Klicperově divadle zažil dramatik a režisér David Drábek zřejmě nejúspěšnější období své profesní kariéry. Jako umělecký šéf vedl divadlo dlouhých devět sezón a diváky nadchl například inscenacemi *Koule*, *Čtyřlístek* nebo *Český les*. Po sedmi letech se nyní východočeský rodák do Klicperova divadla vrací s komedií *Brokolice na Marsu*, která završuje příběh postav z jeho předchozích oblíbených titulů *Jedlíci čokolády* a *Velká mořská víla*. Co říká o nové komedii, která bude mít premiéru už 2. března? V čem tkví kouzlo jeho dlouholeté profesní spolupráce s herečkou Pavlou Tomicovou? A jak vzpomíná na kontroverzní inscenaci *Koule*, která se v hradeckém divadle hraje už dvanáct let? Odpovídá režisér David Drábek.

☛ TOMÁŠ KULHÁNEK

Neuvažoval jste o návratu do Klicperova divadla už dříve?

Naposled jsem v Hradci před sedmi lety režíroval komedii *Klášterní ulice*. Tehdy jsem vycítil, že ta moje hradecká éra končí a je čas jít dál. Myslím, že každá šéfovská éra v divadle časem musí skončit. Lidé se po čase unaví a vzájemně si třeba už nemají tolik co říct. Po odchodu jsem byl chvíli na volné noze a poté jsem několik let působil v Měst-

ských divadlech pražských. Tím, že mám za sebou hradeckou éru, která byla asi mou nejúspěšnější vůbec, jsem Klicperovo divadlo samozřejmě stále sledoval. Nechtěl jsem ale současnému dramaturgickému šéfovi Pavlu Khekovi dávat nějaké hraběcí rady. Mezitím se většina mých inscenací přestala reprízovat, dnes už se hraje jen *Koule* a *Čtyřlístek*. Po mém konci v Praze na konci roku 2022 přišla ředitelka Klicperova divadla Eva Mikulková s nápadem, abych zde hostoval. Pavel Khek s tím souhlasil a stalo se něco, co už jsem nečekal.

Už 2. března vás čeká v Klicperově divadle premiéra nové hry *Brokolice na Marsu*. Má jít o volné pokračování oblíbených titulů *Jedlíci čokolády* a *Velká mořská víla*, že?

Je to tak. Hry *Jedlíci čokolády*, *Velká mořská víla* a *Brokolice na Marsu* byly v mé hlavě od začátku zamýšleny jako trilogie. Po jedné z repríz *Velké mořské víly* za mnou před lety přišel do lóže jeden chlapec a zeptal se mě, kdy bude ten třetí díl. Já mu řekl, ať se nebojí, a slíbil jsem mu ho. Pak jsem odešel z Hradce a zdálo se být jasné, že třetí díl nebude. Navíc herci z původního obsazení různě odcházeli. Nakonec to ale klaplo a já svůj slib splním. Domluvil jsem se s Pavlou Tomicovou, že uděláme třetí díl, v hlavních rolích zůstane ona s Jirkou Zapletalem a ty postavy, jejichž představitelé už nejsou v Hradci, jsem přestěhoval do Austrálie. (smích)

Objev se v *Brokolici na Marsu* ještě některá z původních postav?

Kromě Rózy (Pavla Tomicová) a Ludvíka (Jiří Zapletal) to je ještě švagr Jan (Jan Vápeník). Pak přibýly úplně nové postavy, které hrají Martina Nováková, Filip Richtermoc nebo Marie Kleplová. Můžu prozradit, že zatímco *Velká mořská víla* se odehrává deset let po *Jedlicích čokolády*, tentokrát je to skok dokonce o dvacet let. Hlavní postavy jsou tak už dnes sedmdesátníci.

Proč by měli Hradečáci na *Brokolici na Marsu* přijít? Jak byste je pozval?

Jednak pozvu diváky takovým nabubřelým způsobem, když řeknu, že málokteré divadlo má svoji trilogii. U filmů je to celkem běžné, ale v divadle je to opravdu ojedinělá věc. Další věc je, že i když se tam řeší vážné věci, které věk do života přináší, je to pořád komedie. Pozval bych diváky na oslavu divadelnosti, ke které se vracíme po sedmi letech.

Plánujete v hradeckém divadle i další inscenace?

Nedávno jsem se po dlouhé době sešel s Vladimírem Morávkem a vzpomínali jsme na to, jak krásné věci jsme tady zažili. Klicperovo divadlo považuju za rodinné stříbro, je to skvělá značka. Uvidíme, jak se *Brokolice* vyvede, a pak bychom se případně bavili o nějaké další spolupráci.

Téměř ve všech vašich úspěšných inscenacích hraje Pavla Tomicová. Čím to je, že si spolu profesně tolik rozumíte? V čem je to největší kouzlo spolupráce s Pavlou Tomicovou?

Když spolu my dva děláme, jsme opravdu taková zbraň hromadného divadelního ničení. Myslím, že máme k sobě velmi intenzivní vztah. Celé to ale také prochází jistou proměnou. Pavla z posledních let je nositelkou tragikomických, melancholických a nostalgických věcí, zatímco dřív to bylo čistě bujaré. Pavla je bezpochyby jednou z nejpobulárnějších českých hereček. Jde do všeho naplno a tím je spoustě lidí blízká, zvláště ženám.

Vy jste se do obecného povědomí dostal kdysi díky kontroverzní rozhlasové hře *Koule*. Později se převeďte na divadelní prkna Klicperova divadla, kde se reprízuje už dvanáct let. Čekali jste, že by mohla mít *Koule* až takový úspěch?

Tam to všechno vyšlo až dokonale. Tehdy to byl ohromný skandál a to tomu samozřejmě pomohlo. Padaly žaloby od Heleny Fibingerové i od Českého atletického svazu. Myslím, že *Koule* otevřela debatu o dopingů za minulého režimu nejen v atletice. Později se na to téma natočil třeba film *Fair Play* a začalo se to detabuizovat. Pamatuji se, že mě tenkrát šokovalo, jaké hrozné věci jsme o státem řízeném dopingů zjistili a jaké následky to neslo.

Zkoušeli jste Helenu Fibingerovou někdy na Kouli pozvat?

Myslím, že tehdejší ředitel Klicperova divadla Ladislav Zeman jí z legrace pozvánku poslal. Koli-krát jsem si říkal, že jednou budu sedět v hledišti a najednou dostanu záhlavec od paní Fibingerové, skončilo to ale naštěstí jen u těch žalob.

S herečkou Janou Bernáškovou máte dceru Justýnu, která v letošním roce bude osmnáct let. Nedávno se začala objevovat v oblíbeném televizním seriálu *ZOO*, co na to říkáte?

Myslím, že její cesta k herectví je neodvratná. Sice studuje mezinárodní vztahy a diplomacii, ale počítám s tím, že se poté vypraví na DAMU. Doufám, že bude mít štěstí, protože vím, že jí nikdo za jméno ani za krásnou tvář nic nedá. Někdo řekne, že je výhoda mít rodiče známé v oboru, ale může to být i brutální nevýhoda. Někteří lidé vás nesnáší jen proto, že máte známé rodiče, aniž by vás vůbec někde viděli hrát. Nicméně pokud se pro herectví opravdu rozhodne, samozřejmě ji budeme všemožně podporovat. A musím říct, že k tomu zatím přistupuje velmi poctivě. Učí se tanec, školí se ve zpěvu, chodí na lekce herectví, opravdu na sobě maká. ■

Vycházím ze svých vlastních životních příběhů

Její písničky, které zpívá anglicky, jsou romanticky zasněné, mají poetických nádech a zachycují její životní příběhy. Zpěvačka a skladatelka Kristýna Stýnka Gilarová z Hradce Králové, která hraje na několik hudebních nástrojů a učí zpěv na Základní umělecké škole Střezina, nyní připravuje své první album. Mělo by vyjít letos a bude mít název Sleepy Thoughts. Obsahovat bude písničky, které vznikly při jejím čtyřletém studijním pobytu na univerzitě v anglickém Chichesteru. „Tvorba alba je ještě v procesu, ale už se to rysuje, takže se těším na finále,“ řekla Kristýna v rozhovoru pro magazín Salonky.

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: ARCHIV KRISTÝNY GILAROVÉ

Jmenujete se Kristýna Gilarová, ale říkáte si také Stýnka. Kterou verzi používáte častěji?

Zatím se s tím snažím nějak ztotožnit. Jako člověk, který veřejně vystupuje, bych preferovala přezdív-

ku Stýnka, a říkájí mi tak i kamarádi. Jako skladatelka bych ale volila spíše Kristýna Gilarová. Podle příležitosti používám jednu nebo druhou variantu.

Jste zpěvačka, skladatelka a multiinstrumentalistka. Za co se z této trojice považujete nejvíce? Nebo je to spojitá nádoba?

Momentálně se asi nejvíce považuji za zpěvačku. Skladatelka je ale zastřešující termín pro všechny mé schopnosti v hudební oblasti. Dá se tedy říci, že je to spojitá nádoba, která zahrnuje všechny tři verze.

Máte hudební kořeny v rodině?

Pocházím z Ostravy, tamní babička je učitelka, která hrála na housle, na piano a zpívala, děda hrál na piano, praděda zase hrál v ostravské filharmonii na violoncello, strýc na kytaru, stejně jako děda z máminy strany. Na hudební nástroje hráli taťka, mamka i bratři. Takže nějakou hudební energii v sobě rodově určitě máme.

Jak jste se dostala do Hradce Králové?

Když mi byly tři roky, taťka se kvůli práci s celou rodinou přestěhoval z Ostravy do Hradce a už jsme tady zakotvili.

Prý jste svou první vlastní píseň napsala už ve čtrnácti letech. Jak vznikala a o čem byla?

Naše rodina je multikulturní, proto jsme tehdy přes program pro středoškoláky na dlouhodobé výměnné pobyty doma hostili studenta z Thajska. Můj bratr, který chodil na gymnázium, s ním poté odcestoval na výměnný pobyt do Francie. Když se vrátili, přivezli s sebou dva francouzské studenty. Jeden z nich hrál na kytaru a piano, což mě zaujalo a velmi inspirovalo k tomu, abych si zapisovala své nápady a začala skládat. Tak vznikla nejen ta moje první píseň, ale nastal i zlom v mém životě s tím, že bych se hudbě chtěla věnovat.

Už tehdy tedy bylo jasné, že se vydáte tímto uměleckým směrem?

Vždycky jsem si to přála a rodiče mě v hudbě podporovali. Na druhou stranu se však snažili ukázat mi praktickou cestu, proto jsem šla nejdříve studovat hotelovou školu, kde mi to docela šlo. Podvědomě jsem ale tušila, že to není úplně to pravé, že chci dělat něco, co mě bude ještě více naplňovat. Po dostudování hotelovky jsem se měla rozhodnout, kam se vydám dál. Už tenkrát bylo jasné, že hudba je pro mě prioritou. Proto jsem šla studovat hudbu do zahraničí a ničeho dnes nelituji, protože to bylo správné rozhodnutí.

Na co jste hrála a kdo vám dával v Hradci Králové hudební základy?

Nejdříve na piano. V té době jsem chodila na Základní školu Bezručova, kde jsme měli na hudební výchovu skvělého učitele Martina Černého. Vedl pěvecký sbor a dával soukromé hodiny dětem, které, stejně jako já, chtěly hrát na piano. Pan učitel byl velmi otevřený a z jeho výuky jsme byli všichni nadšení. Probudilo to tam ve mně velký zápal pro hudbu. V té době jsem také docházela na klávesy do zdejší hudební školy Yamaha. Ještě na základní škole jsem přešla na Základní uměleckou školu Střezina, kde mě učil piano pan učitel Pavel Horák, což mě také hodně posunulo kupředu. Potom jsem si přibrala kytaru, na kterou mě na Střezině učil hrát Radim Černý. Získala jsem tím základy, abych se dnes mohla sama doprovázet. Ráda bych také zmínila pana učitele Tomáše Votavu, který mě učil hrát na bicí.

Jak se po letech stalo, že jste se dostala do ročního stipendijního programu Akademie MenArt?

Když jsem chodila na zpěv k paní učitelce Ladě Holaňové, bylo to v době mého středoškolského studia, na „ZUŠku“ přicházely různé nabídky a mezi nimi i pilotní ročník v Akademii MenArt. Přihlásila jsem se tam na autorskou tvorbu, protože jsem měla pocit, že je to moje silná stránka. Vše se odehrávalo pod vedením známé skladatelky, klavíristky a zpěvačky Beaty Hlavenkové. Pro mě to bylo velice přínosné a inspirativní období.

Po střední škole jste zaměřila do Anglie, kde jste vystudovala konzervatoř na Univerzitě v Chichesteru.

S taťkou jsme byli v Brně na veletrhu vysokých škol. Kromě jiných tam měl stánek UniLink, což je Poradenské centrum pro vysokoškolské studium v zahraničí, které pomáhá studentům z České republiky zprostředkovat tato studia. Centrum tvoří studenti, kteří studium v zahraničí absolvovali, mohou poskytnout důležité informace, představit své zážitky, zkušenosti a pomoci s nabídkami a přihláškami na konkrétní školy. Získali jsme tím seznam škol nabízejících hudební obory. Vybrala jsem si několik škol, podala přihlášku, poslala motivační dopis a nahrávky. Zajímaly je samozřejmě hudební předpoklady a schopnosti, ale velkou váhu přikládali i tomu, jestli se chce uchazeč opravdu věnovat hudbě, a oni pak poskytnou podporu a prostor ke studiu. Měla jsem velké štěstí, že jsem je zaujala a ozvali se mi čtyři z pěti škol. Bylo to pro mě těžké rozhodování, protože každá univerzita měla jiný styl. Nakonec jsem se rozhodla pro Univerzitu v Chichesteru na jihu Anglie, která má největší rozsah uměleckých oborů včetně těch hudebních.

Kam vás škola posunula?

Posunula mě zejména ve zpěvu a zároveň studium předčilo mé očekávání i v jiných oblastech. Měli jsme také hodiny pedagogiky, psychologie, povinnou jógu, předměty zaměřené na zvládnání trémy při vystupování, učili jsme se, jak řešit různé situace, odstraňovat psychické bloky, které člověka brzdí, a podobně. Nebylo to jen o tom, že mě naučí hezky zpívat, ale také o tom, jak se o sebe může umělec sám postarat. Mohli jsme si i vybrat, kterým směrem se v hudební oblasti chceme ubírat. Já jsem si vybrala jazzové zaměření.

Pak jste tam pokračovala magisterským studiem filmové hudby. Proč tento obor?

Protože jsem v bakalářském období studovala zpěv a vystupování, měla jsem stále moc ráda skladbu, v níž jsem se chtěla zdokonalit a více realizovat. Když se naskytla možnost ročního magisterského studia, podala jsem si přihlášku a vybrala jsem si právě filmovou hudbu, která odpovídala mým skladatelským ambicím. Byl to pro mě jeden z nejlepších roků mého celkového studia v Anglii. Byla jsem hozená do vody, ale v tom oboru jsem se našla. Naučila jsem se aranžovat, nahrávat a všechno si vytvořit sama, což bylo sice strašně náročné, ale pro budoucnost mé tvorby naprosto zásadní. Byl to sice raketový start, ale zároveň cesta k tomu, abych se svému hudebnímu zaměření mohla věnovat naplno. Navíc okruh lidí, které jsem na univerzitě potkala, byl skvělý a všichni jsme si vzájemně sedli.

Pustil jsem si na YouTube vaše písničky a musím konstatovat, že jsou romanticky zasněné, poetické a s vaším krásným hlasem velmi přitažlivé. O čem jsou a co se snažíte sdělit?

Vycházím ze svých vlastních životních příběhů nebo ze situací, které zažili moji blízcí. Většinou se při tom zaměřuji na vztahy, souvisí to i s láskou, přátelstvím nebo s nějakými důležitými rozhodnutími. Snažím se písně psát tak, aby si posluchač do nich mohl vložit svou vlastní životní situaci

Jeden svět

Mezinárodní filmový festival o lidských právech

19—23/3
Bio Central
Biocentral.cz

inzerce

NOVÝ FORMÁT PRO VAŠI PREZENTACI

Nabízíme vám nový rozměr reklamy...
Malý formát, velký dojem: Objevte sílu inzerce 1/8!

a příběh. Přestože jsou písničky hodně upřímné a někdy i bolavé, člověku, který právě prochází nějakou takovou etapou života, mohou pomoci si uvědomit, že v tom není sám. Mám pocit, že my umělci jsme zvyklí filtrovat své emoce a máme tu možnost je společně s osobní energií předat ostatním lidem prostřednictvím hudby a textů. Posluchači tím, že tu hudbu poslouchají, se mohou uvolnit a je to pro ně vlastně zároveň i určitý druh terapie, která jim pomůže se dostat z nějaké nepříznivé situace. A to je pro mě důležité. Myslím, že jsem schopna tyto emoce zhuudebnit v hezkém stylu, který se dobře poslouchá. V mých písničkách jsou prvky melancholie a citlivosti, snažím se kombinovat hudební styly a vkládat do harmonií jazzové prvky. Cítím, že je to styl, který je mi nejbližší, a mám dobrý pocit, že každá moje písnička je jiná.

Předpokládám, že si texty píšete sama.
Ve většině případů ano. Výjimkou je školní úkol, kdy jsem měla zhuudebnit text z divadelní hry Othello anglického dramatika Williama Shakespeara. To je jediná písnička, kde nemám vlastní text.

Texty vašich písní jsou v angličtině. Neuvažovala jste i o češtině?
Texty písniček píši v angličtině, protože je mi bližší. Mám ale respekt z lidí, kteří dokážou napsat krásnou píseň v češtině. Určitě bych to někdy v budoucnu chtěla zkusit, ale spíše bych zhudebnila český text, který napíše někdo jiný. Nemám totiž pocit, že bych se dokázala s českým textem vypořádat tak, abych byla spokojená. Několikrát jsem přemýšlela, jaké by to bylo, kdybych své anglické texty přeložila do češtiny. Zda bych je dokázala zpívat tak jako v angličtině, v níž přemýšlím jinak než v češtině. Chci, aby moje písničky stále zachycovaly konkrétní situace a emoce, a to se mi daří v angličtině.

Letos by vám mělo vyjít první album. S kým na něm spolupracujete a na co se mohou posluchači těšit?
Budou na něm písničky, které jsem složila během posledních čtyř let, kdy jsem studovala na univerzitě v Chichesteru. To emoční vypětí bylo tak velké, že jsem chrlila jednu písničku za druhou. Jsou jakýmsi odrazem mého života v zahraničí. Teď

INZERCE

ZABIJÁK ŽIVOT PRAŽSKÝ KOMORNÍ BALET úterý 26. 3. / UFFO / 19:00

Režie a choreografie: Marek Svobodník, Petr Zuska
Hudba: Josef Suk, Antonín Dvořák

EARTH

UFFO 28. 3.
Koncert na stání

Rapper EARTH má na kontě čtyři platinová alba a miliony streamů u svých hitů, které spolu s novinkami z alba Moonlight zazní i v Uffu.

Program:
18:00 - otevření sálu pro Meet & Greet
18:30 - otevření sálu pro ostatní
19:00 - UNBEATABLE LABEL
19:30 - AJ BRIX
20:00 - EARTH

bych to chtěla v nějaké ucelené podobě vydat na albu, které se bude jmenovat podle úvodní skladby Sleepy Thoughts, což by se do češtiny dalo přeložit jako ospalé myšlenky. Je to napsané tak, aby se album mohlo někdy hrát živě s orchestrem. Na jedné písničce spolupracuji se svým spolužákem z Anglie, který desku zároveň produkuje. Postupně si také ke spolupráci zvu muzikanty, učitele a kamarády ze Základní umělecké školy Střezina. Tvorba alba je ještě v procesu, ale už se to rýsuje, takže se těším na finále.

Kterí světoví i domácí interpreti jsou vám nejbližší a proč?

Stylem hudby, které se věnuji, je mi blízká anglická zpěvačka a skladatelka Adele, protože ona, stejně jako já, vypráví příběhy. Její písně jsou hodně melodické a založené na živých nástrojích, což mi vyhovuje. Žánrově blízký je mi americký zpěvák Bruno Mars známý svou energickou hudbou, kterou je radost poslouchat.

V současné době učíte zpěv na Základní umělecké škole Střezina, kam jste kdysi jako žákyně rovněž docházela. Co se snažíte svým svěřencům předat?

Pro mě je podstatné, aby moje žáky hudba bavila, měli z ní radost a užívali si ji naplno. To se v nich snažím nejen probudit, ale také udržet. Kromě zpěvu hodně mých žáků hraje na nějaký hudební nástroj, takže mým přáním je propojit jejich zpěv s hudbou a aby zpívali věci, které je zajímají. Mám tam i slečny, které se učí nějaký cizí jazyk a chtějí v něm zpívat, například korejsky, francouzsky nebo španělsky. Chci je v tom podporovat a nechávám jim prostor i příležitost k tomu, k čemu samy tíhnou. Samozřejmě výuku prokládám hlasovými cvičeními, zaměřujeme se také na techniku hry, aby žáci měli správné základy. Mám pocit, že se to docela daří.

Už jste touto pedagogickou činností pevně zakotvila v Hradci Králové?

Zatím to vypadá, že ano. Poslední půlrok, který jsem strávila v Anglii, jsem učila jeden den v týdnu na hudební škole. Měla jsem tam jednoho malého bubeníka, dva dospělé zpěváky a slečnu, která se učila zpívat a hrát na kytaru. Vyzkoušela jsem si tedy v praxi, jak taková výuka vypadá. Když přišla nabídka ze Základní umělecké školy Střezina, kde hledali učitelku zpěvu, nečekala jsem, že hned po studiu bych šla učit skoro na plný úvazek. Nakonec jsem do toho šla, v učení jsem se našla a mám i dost prostoru věnovat se vlastním tvůrčím věcem. Jsem také ráda, že v „ZUŠce“ učí spousta učitelů, kteří jsou aktivními muzikanty, mají vlastní kapely a vystupují, což je velmi inspirativní. Zároveň to motivuje žáky, aby si vybrali to, co je baví. Takže musím konstatovat, že jsem spokojená.

Máte v plánu kromě natočení alba také koncertování? Kam za vámi mohou vaši příznivci letos vyrazit?

V rámci příprav nového alba bych letos chtěla absolvovat dva koncerty, jeden v Hradci Králové a druhý v Praze. Ještě ale nejsou určeny jejich termíny. V současné době spolupracuji s kapelou, kde hrají někteří kolegové a žáci ze „ZUŠky“ a z konzervatoře, a budou mě na zmíněných koncertech doprovázet. Rádi bychom také vystoupili na hradeckém Mezinárodním divadelním festivalu Regiony.

O čem sníte v hudebním slova smyslu Kristýna Gilarová, řečená Stýnka?

Sním o tom, aby se hudba, které se věnuji, dostala k lidem, našla si své posluchače a měla ohlas i při živých vystoupeních, která mě baví. ■

**Projekt za
1 korunu!**

Hledáte ekologický způsob, jak ohřívat vaši užitkovou vodu a ušetřit na energiích?

Máme pro vás skvělou zprávu!

Představujeme solární elektrárnu na ohřev užitkové vody, řešení, které vám přinášíme z dotačního titulu Nová zelená úsporám light.

Nová zelená úsporám light – šance nově nejen pro důchodce a příjemce státního příspěvku na bydlení, ale i pro rodiny pobírající příspěvek na dítě.

A co je na tom nejlepší?

Pro tyto vybrané skupiny je tento projekt dostupný **za pouhou 1 korunu!**

S vaší novou solární elektrárnou ušetříte na účtech za energie a zároveň přispějete k ochraně životního prostředí.

Nenechte si tuto jedinečnou příležitost ujít!

Kontaktujte nás dnes a začněte s ohřevem vody zeleně a levně.

DRUŽSTVO ENERGIE
ENERGETICKÁ KOMUNITA

volejte na
736 131 783

žaluzie | rolety
screeny | pergoly

4
ROKY
ZÁRUKA

CLIMASTYL
ŽALUZIE

Kvalitním stíněním ušetříte

Investovat do stínění znamená rozumně investovat do vlastní budoucnosti, protože stínicí systémy umožňují významné úspory na vytápění během zimy a na chlazení v letních měsících. Největší motivací pro instalaci stínění je obvykle potřeba soukromí, navíc produkty určené pro venkovní použití přinášejí další výhodu v podobě tlumení vnějšího hluku.

Venkovní žaluzie se řadí mezi nejoblíbenější typy venkovního stínění:

- Zajišťují ochranu soukromí před zvědavými pohledy z ulice.
- Umožňují regulaci přirozeného osvětlení a zároveň poskytují možnost větrání při otevřených oknech.
- Použitím žaluzií lze efektivně upravovat množství světla a ovlivňovat teplotu v interiéru.
- Přispívají k prevenci přehřívání místností v horkých letních dnech a k úsporám spojeným s provozem klimatizace.
- Představují atraktivní prvek, který zlepšuje vizuální dojem z vašeho domova.

Jedním z benefitů novostaveb je, že stínicí zařízení jsou zohledněna již v rané fázi plánování. Moderním trendem jsou zejména podomítkové boxy nebo architektonické prvky, které umožňují skrytí stažených žaluzií pod povrch fasády. I když se zákazníci rozhodnou instalovat venkovní žaluzie až po dokončení výstavby domu, nejsou o možnosti stínění ochuzeni.

V takovém případě se pro ochranu sbalených žaluzií využívá vnější kryt a vybírají se lamely, které minimalizují jejich objem a zároveň omezují zatemnění prostoru oken.

Finálním krokem je výběr barevného designu a systému ovládání. Dominantní barvou zůstává dlouhodobě antracit. U ovládání venkovních žaluzií v současnosti převažují motorizované varianty, nabízející možnost výběru mezi jednoduchým spínačem, dálkovým ovladačem nebo pokročilým systémem Tahoma. To je inteligentní systém, který umožňuje nastavení různých programů ovládání prostřednictvím mobilního zařízení.

Dalším oblíbeným exteriérovým výrobkem jsou předokenní rolety. Základní rozlišení mezi žaluziemi a roletami spočívá v možnosti regulace. Zatímco žaluzie lze naklápět a tím ovlivňovat množství světla a soukromí, rolety nabízejí pouze dvě pozice – zataženo a vytaženo. Přesto mají venkovní rolety vlastní významné přednosti:

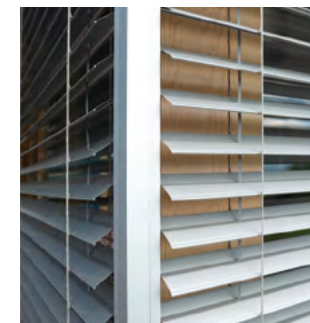
- Poskytují ochranu proti přehřívání prostor v letních měsících a zároveň slouží jako tepelný izolant v zimě.
- Pomáhají snižovat výdaje na chlazení a vytápění až o 30 %.
- Efektivně tlumí hluk z vnějšího prostředí.
- Ochránají okenní skla před poškozením prudkým deštěm, větrem, krupobitím a UV zářením.
- Představují významnou překážku pro potenciální vloupání.

Také rolety lze instalovat elegantním způsobem pomocí speciálně navržených stavebních prvků, známých jako stavební překlady, které se umísťují již při samotné výstavbě domu.

Alternativně je možná podomítková instalace, kdy se roletový box umístí do schránky ukryté ve zdi, obvykle

izolovaně tvrzeným polystyrenem a na fasádu se aplikuje finální povrch, takže jsou vidět pouze vodící lišty a samotný box rolety. Existuje i možnost pozdější instalace rolet, při němž box rolety mírně zasahuje do prostoru okna, ale méně než u žaluzií.

Pro menší rozměry je vhodné mechanické ovládání pomocí šňůry nebo pásky, zatímco u větších ploch nebo při požadavku na ovládání více rolet najednou se doporučuje motorizované dálkové ovládání nebo moderní systém Tahoma, který umožňuje integraci nejen s ostatním stíněním, ale i s dalšími domácími systémy, jako je například vytápění. Aplikace Tahoma umožňuje ovládat všechny rolety jednoduše dotykem, nastavit různé scénáře ovládání a systém lze rozšířit o čidla pro detekci větru nebo slunce.

Jsmo vyhledávaným regionálním zástupcem českého výrobce Servis Climax, jehož produkty jsou známé po celém světě, a nabízíme čtyřletou prodlouženou záruku na naše špičkové výrobky. Nabízíme širokou škálu produktů od venkovních žaluzií a rolet přes screenové rolety, pergoly, markýzy, látkové rolety, plisé, interiérové žaluzie až po sítě proti hmyzu. Navštivte nás a naši odborníci vám rádi poskytnou individuální poradenství a připraví nezávaznou cenovou nabídku.

Naše showroomy najdete v Hradci Králové na ulici Hořícká naproti autobusovému terminálu a v Pardubicích na pěší zóně Karlovina. Jsme zde pro vás již více než 25 let.

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 15. díl

Určitě se u nás v Hradci Králové najdou pamětníci, kteří chodili na hokej ještě v době starého nezastrěšeného zimního stadionu. Na umělém ledu se v Hradci začalo poprvé hrát na podzim roku 1957, v říjnu.

Přejdeme však na začátek šedesátých let, do sezóny 1963/1964, kdy zde byl velký zájem o hokej a na zápasy chodilo až 2 000 diváků. Když se šlo tenkrát v Hradci na hokej, většinou mrzlo a teploty -10 °C i více nebyly žádnou zvláštností. Aby tam fanoušci nezmrzli, někteří si s sebou pravidelně nosili placatku rumu a během zápasu si udržovali tu správnou tělesnou teplotu.

Vždy od první přestávce se chodilo na párek do bufetu pod severní tribunu. Točilo se tam pivo, a kdo si nepřinesl něco na zahřátí z domova, ten si tam

dával grog. Už když se tam vešlo, smrdělo to tam česnekem, i když někomu vonělo. Dělal se tam totiž topinky, které se dávaly na pláty rozpálených kamen a potom se zákazníkům potíraly česnekovou pastou. O tuto chuťovku, tenkrát za směšnou cenu 50 haléřů, byl vždy velký zájem.

Pro kluky tam vždy měli pochoutku za 20 haléřů, chleba namazaný hořčicí, a i tento pokrm šel na odbyt. Pohyboval se tam také někdy pracovník bufetu v bílém plášti a s nosičem na občerstvení pověšeným kolem krku křičel na celý bufet: „Teplé řízky, teplé řízky!“ Po druhé třetině se vše opakovalo a potom se šlo do zimy na závěrečnou třetinu.

My, kdo jsme to zažili, jsme se vždy těšili na příští hokejový zápas a vzpomínáme na tuto dobu s úsměvem.

Tyto zážitky se nejvíce datují k období, kdy se tam zkraje podzimem 1963 začali scházet mladí fanoušci hradeckého hokeje, a potom už bývali slyšet po celém zimním stadionu. Pokřiky a volání z obou tribun začaly právě v této době.

Tím, kdo měl největší zásluhu na povzbuzování domácího mužstva, byl Vašek Páráček. Jednou přišel na hokej a inicioval tam nové povzbuzování, které ještě žádný z těch kluků nikdy neslyšel. Začalo se tam sborově volat „cigi caga cigi caga heja heja heja!“. Odkud s tím Vašek přišel nebo jestli mu to někdo poradil, to už dnes nikdo neví, ale bylo to naprosto nové a originální volání z tribun. Líbilo se to přítomným divákům i domácím hokejistům.

Vašek Páráček se hned stal kámem domácích fanoušků a vše od té doby určoval právě on. Podle Wikipedie má toto skandování zřejmě původ v anglickém Cornwallu a je spojené s námořníky. Dnes už se tento pokřik používá téměř ve všech fotbalových i hokejových kabinách po vítězném zápase.

Vašek byl synem známého hradeckého mykologa Václava Páráčka, kterého znal v té době téměř každý Hradečák. Otec Páráček byl předsedou mykologického spolku v Hradci Králové. V Kopečku, kde měli mykologové místnost s výlohou do ulice, prodával své vyhlášené nálevy a naložené houby. Když pan Páráček zemřel, stal se předsedou hradeckých mykologů právě jeho syn Vašek. Rodina Páráčková bydlela v podlouhí na Malém náměstí, hned vedle restaurace „Černý kůň“. Ale vraťme se k hokeji.

Mladých bouřlivých fanoušků stále přibývalo, a tak se rozdělili. Tribunu u Orlice koučoval Vašek Páráček

a na druhou tribunu blíž k městu se se svými věrnými přestěhoval Josef Siede a velěl tu on. Pak Páráčkovci často provolávali „cigi caga cigi caga“ a Siede se svojí partou jim odpovídali „heja heja heja“. To na hradeckém zimním stadionu trvalo několik let a dnes je to slyšet i na dalších zimních stadionech.

Jiným známým voláním bylo vzájemné hecování. Tribuna u Orlice křičela: „Víte co?“ A druhá tribuna odpovídala: „Ne.“ Odpovědi byly různé hlášky na rozhodčí nebo hokejisty, na příklad: „Franta Bulíček na led, bude balet!“ Dalším pokřikem z tribuny u Orlice bylo: „Sudí, pozor na ruce, studená je Orlice.“ A po krátké odpovědi z druhé tribuny následovala odpověď Páráčkovců: „Orlice je pro něj škoda, tam je pro něj čistá voda!“

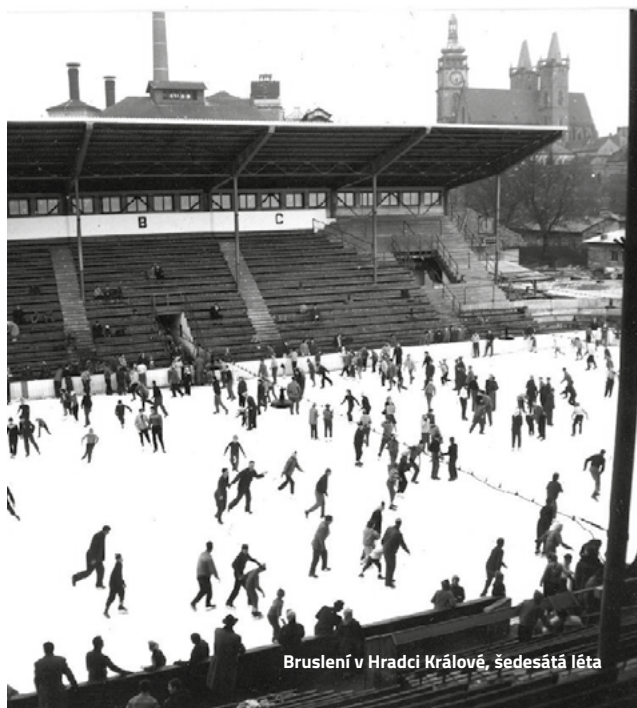

Sezóna 1963/1964

Velice zajímavou podívanou bylo i stříkání a úpravy ledu před zápasem a o přestávkách. Před zápasem přišel na led pracovník v gumových holínkách a hadicí postříkal postupně celé kluziště vodou. Ledová plocha byla připravená a mohlo se hrát. O pře-

stávkách mezi třetinami nastoupila parta pracovníků na úpravu ledové plochy. Nejdříve hrabady na sněh vycítili kluziště, otevřeli mantinel a všechnen odpad z ledové plochy shrnuli do připraveného otvoru u ochozů. Když bylo hotovo, přijely

INZERCE

Bruslení v Hradci Králové, šedesátá léta

Orlice park

U nás najdete:

SPORTOVNÍ POTŘEBY

LÉKÁRNA

ZVERIMEX

HODINKY

OPTIKA

DĚTSKÉ HŘIŠTĚ

DOMÁČÍ POTŘEBY

KVĚTINÁŘSTVÍ

DROGERIE

VINOTÉKA

DÁRKY

DOBŘÉ JÍDLA

sáně s dvě stě litrovým sudem naplněným horkou vodou. Pod sudem byla připevněna měděná trubka s otvory, z nichž kapala voda na plachtu, která byla položena na ledě. Pak se mohla začít „žehlit“ ledová plocha. V té době tento pravěký vynález v té době obsluhoval jistý pan Šamek, společně s kolegy Plíštilem a Podzimkem. Když za sebou tahali ty sáně se sudem, občas se také smekli a spadli na led. Ihned se ozval potlesk a smích a diváci je povzbuzovali pokřikem „do toho, do toho“. Třibuny se tím bavily, a když se zehllil led, panovala vždy dobrá nálada. Na tyto pány se hokejoví fanoušci pokaždé těšili. Byl to takový hradecký kolorit při mistrovských zápasech našich hokejistů.

V dalších letech se led upravoval pomocí traktoru, který za sebou tahal zařízení uhlazující ledovou plochu. První rolba se v Hradci Králové objevila až v roce 1971 a kvalita ledu se samozřejmě hned zlepšila. Protože v té době nebyl zimní stadion krytý, při velkém sněžení vždy nastal problém. To se zápas přerušil a pracovníci stadionu museli v co nejkratší době napadaný sníh odstranit. Stávalo se, že bylo potřeba uklidit i dvakrát během jedné třetiny, protože v tom sněhu nebyl vůbec vidět puk.

V sezóně 1963/1964 se v Hradci Králové hrála druhá liga a Spartak byl tenkrát ve skupině B. Působilo v něm v té době hodně zkušených hokejistů jako například brankář Ladislav Blažek a hráči Václav Janděra, Jindřich

Šimek, Josef Šrůtek, Jindřich Tichý nebo Zdeněk Vaněk. Z těch mladších začínali v tomto týmu hrát Martin Pavlíček, Miroslav „Míček“ Valášek a Josef Rejman. Jako trenér zde tuto sezónu působil Jiří Průšek, bývalý hokejista Bruslařského klubu Hradec Králové.

Velkou oporou tohoto mužstva byl obránce Václav Janděra, který měl sice ligové parametry, ale prakticky celou svoji kariéru strávil v Hradci Králové. Velice kvalitní hokejisté byli také Václav Čerget, Jaroslav Janeček a František Bulíček. Tito útočníci zůstali Spartaku věrni po celou dobu svého působení v Hradci Králové.

Za zmínku stojí dva nejtalentovanější hráči, Martin Pavlíček a Miroslav „Míček“ Valášek. Ten první vyslyšel nabídku z Chomutova, kam odešel v sezóně 1967/1968. Zahrál si i v Tesle Pardubice, kde v roce 1973 získal společně s mužstvem mistrovský titul. Do Hradce se nakonec vrátil v roce 1976 z Gottwaldova (dnešního Zlína) a v domácím prostředí potom ukončil svoji úspěšnou kariéru v roce 1980.

To „Míčka“ Valáška čekal úplně jiný hokejový osud. Míček byla jeho předzívka od dětských let; začal mu tak říkat již jeho otec Josef, povoláním řezník. Míčka, vynikajícího obránce s velice tvrdou střelou, chtěla po celou jeho kariéru získat Tesla Pardubice, ale nikdy se jí to nepodařilo. Sám Míček by si velice rád zahrál první

Václav Čerget v malšovickém lese

hokejovou ligu, ale poslední podpis na přestupovém lístku – od jeho manželky Hany – každý rok chyběl.

Na otevřený zimní stadion tenkrát chodila bruslit také veřejnost. Z amplionu tam hrála muzika a mladí bruslaři při jízdě poslouchali „Zhasněte lampiony“ Yvety Simonové, „Dva modré balonky“ Josefa Zímy a další podobné šlagry začátku šedesátých let. Jednou se však stalo, že zimním stadionem doslova burácel rokenrol v podání tehdejší světové hvězdy Little Richarda a všichni návštěvníci koukali, co se to na zimáku děje. Vždyť tato muzika byla v té době doslova zapovězená a v našem rozhlase ani v tehdejší televizi nebyla téměř slyšet. Pro přítomné to byl velice příjemný šok, který způsobil báječnou podvečerní atmosféru a pohodu. Vše tenkrát zařídili moji kamarádi Jirka s Petrem, kteří přinesli LP desku rokenrolových skladeb tohoto zpěváka a vše další zajistili v kabině pana hlasatele.

Příští týden se opět bruslilo, ale Little Richard už bohužel rokenrolový koncert neměl. Nahradili ho Milan Chladil se svým tehdejším hitem „Jezdím bez nehod“ a další oblíbené skladby, které se v té době nejvíce hrály. I tak tam bylo hradecké bruslící mládeži vždy moc dobře. ■

Slávek Trávníček

Vejce může zůstat bílé, ale papír by měl
na Velikonoce
hýřit barvami.

Těšíme se na Vaše zakázky.

Práce na zimním stadionu

**STAVBYVEDOUČÍ
ROZPOČTÁŘ
DĚLNÍK**

VELKAPARTA.CZ